

MOTOR

IPARI MŰSZERGVÁR
DOLGOZÓINAK LAPJA

Juliusi

IKLAD, '69. MÁJUS 3. SZÁM

ÜDVÖZÖLJÜK, AZ ÉLENJÁROKAT

Április 4., hazánk felszabadulásának évfordulója alkalmából vállalatunk vezető testületel értékelték és jutalmazták az üzemek és brigádok tevékenységét. Így került sor arra, hogy több üzemünk és brigádunk, kiváló teljesítménye elismeréseként elnyerte a szocialista címet, illetve a legjobb brigádok külön a kitüntető jelvényt.

Szocialista üzemek:

Forgácsoló I., Forgácsoló II.,
Spec.Szerelde, Öntöde

Jelvényes szocialista brigádok:

PATTANYUS GÉZA brigád
Műszaki Főosztály - arany fokozat

KANDÓ KÁLMÁN brigád
Műszaki Főosztály - arany fokozat

PUSKÁS TVADAR brigád
Készletűz. - ezüst fokozat

KOMPLEX Műszaki Brigád
II.sz.Gye. törze - bronz fokozat

JÓZSEF ATTILA brigád
Forg. I. üzem - bronz fokozat

HÁMÁN KATÓ brigád
Forg. I. üzem - bronz fokozat

RÓZSA FERENC brigád
Forg. I. üzem - bronz fokozat

PETŐFI SÁNDOR brigád
Forg. I. üzem - bronz fokozat

ÁPRILIS 4. brigád
Egyedi üzem - bronz fokozat

LENIN brigád
Egyedi motor üzem - bronz fokozat

További sikereket kívánunk e nemes versengésben, a haza építésében.

Kitüntetésekhez pedig szívvel gratulálunk!

ÜNNEPELTÜNK! Áprilisi hangulat-júliusi időjárás májusban

1969. május 1.

Igazi verőfényes, nyáriás idő köszöntött ránk május első napján, s ez még jobban emelte az amúgy is ünnepélyes hangulatot. Sokan már napok óta készültek a nagy ünnepre, így természetesen kellemes légkörben kezdődött és fejeződött be a szokásos felvonulás. A környékbeli vállalatok, intézmények, tsz-ek, általános és középiskolák szép számban képviseltették magukat. Nők, férfiak, fiatalok és idősök, modern öltözetben és népviseletben vettek részt a seregszemlén - mosolyogva, jókedvűen. Ezen a napon itt is szívesebbek voltak egymáshoz az emberek, a felvonulás alkalom volt arra is, hogy a közelebbi, távolabbi munkatársak, ismerősök keressék egymással a találkozást - egy kis csevegésre, eszmecsere-re, vagy éppen udvarlásra, amire a hétköznapi gondjai nem mindig adnak időt, alkalmat.

Hallottunk olyat is, hogy a vidám sörözéssel végződő ünneplés elősegítette a régen egymásra neheztelők között a kibékülést, meg, hogy új szerelmek szövődtek, régi barátságok mélyültek. Sokat nevettek, táncoltak, énekeltek az ünneplők.

A zászlók és transzparensek erdejében menetelők Aszód községen át vonultak az új lakótelepre, ahol a községi pártbizottság képviselője mondta el a

régi, nehéz és mégis szép harcokra emlékező-émlékeztető, eredményeinket taglaló, jövőnkét ecsetelő, szépen felépített gondolattal. Ezt műsor, majd egész napon át tartó szórakozás követte.

Volt bőven enni- innivaló, cigányzene, dzsesszmuzsika, helyszínen fellépő, rögtönző énekesnőségek, mindmind kellemes élményt nyújtott. Volt hajóhinta és céllövölde, a presszóban tánc, stb., melyek ugyancsak segítettek a kikapcsolódást, fokozták a jókedvet. Még a késő esti órákban is vidám emberektől volt hangos a lakótelep környéke, s benn a községben sem különben.

Akik ott voltak, mondják is; jól sikerült, kellemes volt, így teszünk máskor is.

E HAVI SZÁMUNK TARTALMÁBÓL:

VÁLLALATI ÁRPOLITIKA IRÁNYELVEI
/2-3. old./

AMIKOR HARANGOZNI KEZDTEK
/Anyák napjára/
/4. old./

A NAGY ÁTJÁRÓ
/Elbeszélés/
/5. old./

NEHÉZ A NŐI HIVATÁS?
/Riport három munkahelyről/
/6-7. old./

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS
1969. A LEHETŐSÉGEK ESZTENDEJE
FÓRUM
/8. old./

A VÁLLALATI ÁRPOLITIKA IRÁNYELVEI

A gazdaságirányítás reformját szolgáló új árrendszer munkái lényegében mind vállalati, mind népgazdasági szinten befejeződtek. Az első gazdasági év, ha nem is teljes egészében és teljes biztonsággal, de már körvonalazza, milyen tényezők fogják meghatározni a vállalati gazdálkodás arculatát, ezen belül pedig a kialakítható árpolitikát. Annak ellenére, hogy nem ismerjük teljes biztonsággal azokat az erőket, melyek az érdekeltség rugóit a jövőben mozgásba fogják hozni, meg kell határozni a vállalat által követhető utat. Nem gondolok itt egy merev, szigorú előírásokat tartalmazó belső rendelkezésre, hanem elvi irányvonal meghatározását tartom szükségességnek.

A szocialista állam az anyagi ösztönzés minden lehetséges és számára elfogadható módszert felhasználja, hogy minél sokoldalúbban állítsa a szocialista építő munka szolgáltatásába az anyagi érdekeltségben rejlő lehetőséget. Ezek a módszerek túlnyomó többségükben elkerülik az árkategóriát és így nem tekinthetők közvetlenül ár-ösztönzéseknek. Ránknézve az új gazdaságirányítás, a vállalati önállóság és a közgazdasági eszközökön alapuló állami szabályozás rendszere újszerű feladatokat ró ki. A vállalatunk szocialista jellegéből törvényszerűen adódik, hogy feltétlenül ki kell használni az árpolitika eszközét, hogy az ár az optimális fejlődést előmozdító eszközként funkcionáljon, ugyanakkor összhangban kell maradni a népgazdasági árpolitika célkitűzéseivel. Az összhang és népgazdasági érdek biztosítása érdekében az árak kialakításának módját az árhatóságok meghatározzák, de ennek keretein belül, törvénybe ütközés nélkül számos út lehetséges. Árpolitikánk a termelés - szervezés - tervezés szerves részévé kell, hogy váljon, különösen azért, mert a tervet nem kiírás, hanem a piac, illetve a vevők igénye határozza meg. Jelenleg

nincs, de a jövőben még úgy sem lesz úgymondott biztosított ár, de vannak és lesznek konkrét termelési költségek - amelyek eddig is voltak - és ezek a termelés volumenétől, az alkalmazott technológiától a gyártás és főleg a gyártmányok összetételétől függően változnak. Ezekhez a változásokhoz az árak tendenciájában úgy kell igazodni, hogy biztosítsa ezt a nyereséget, amelyet mennyiségileg vállalatunknál jogosnak vélünk.

Gyakran hallani, hogy önálló árpolitikát olyan jognak, vagy hatáskörnek tekintik, amelyekből következőleg a pillanatnyi piaci viszonyokat vagy monopol helyzetet kihasználva szabad lesz az árakat felemelni. Arról viszont megfeledkeznek, hogy az éremnek két oldala van (az utóbbi időben gyakran három is.). A piacon más is megjelenhet hasonló érdekekkel, de még termékkel is. Ezek az érdekellettek, vagy éppen találkozások előbb-utóbb az árak mérsékléséhez vezetnek. Nem beszélve azokról a közgazdasági szabályozókról, amelyek büntető szankcióként lépnek közbe a jogtalan nyereség felhalmozása esetén. A piaci árviszonyok és pénzviszonyok megkövetelik a mozgékony termelést és üzletpolitikát, de ehhez feltétlenül kapcsolódnia kell a rugalmas árpolitikának is.

A privilegizált helyzet megteremtése fontos és kedvező a piaci forgalmazásban, ha azt nem a terv utasításra, a mechanizmus örökségként kaptuk, hanem termékeink minősége és mennyisége szerezte meg. Csak abban az esetben jogszerű fel bennünket a vállalati érdek a nagyobb nyereség megszerzésére, ha a piaci igények felmérése, vagy jelentkezése révén, - a másokat megelőzve - termelőeszközaink gyors átcsoportosítása révén érjük el, vagy a minőséggel, esetleg gyors, pontos szállítással jutunk a monopol helyzethez.

Ebben az esetben az egész népgazdaságra nézve hasznos munkát végeztünk.

Önálló árpolitika érvényesítése csak akkor lehetséges, ha következményeit előre látjuk. Ehhez talán előbb megkíséreltem meghatározni: mit értek vállalati árpolitika alatt, és miben látom annak belső tartalmát. A vállalati árpolitika az ár és költségi összefüggések, továbbá az ár és az árat meghatározó valamennyi tényező közötti kapcsolat ismerete, illetve ezen ismeretek oly irányú felhasználása, hogy a várható eredmény előre megismerhető legyen. És végül, de nem utolsó sorban: az árpolitika eszközzel olyan piaci helyzet teremtése, amely egybeesik a vállalat gazdasági tevékenységének célkitűzéseivel.

Az anyagi érdekeltség révén a nyereség biztosítása a végső cél, ez pedig kellő óvatosságot követel. Feltevénytől a hosszútávú célkitűzések kerülnek előtérbe. Ahhoz pedig ismerni kell a piaci versenyben jelentkező vetélytársak szándékát, költségeik alakulását, ideértve a külföldi cégek tevékenységét is. Figyelemmel kell kísérenünk a vevőink és szállítóink árrendjét. Számolni kell az esetleges preferenciális állami politika várható változásaival. Szem előtt kell tartani a külföldi és belföldi műszaki fejlődést. Gondos vizsgálat tárgyává kell tenni a saját termelési volumen és technológiai változásokat. A ráfordítások reális felmérésevel meg kell határozni az egyes termékcsoportok és a vállalat össztermelésének együttes árrendjét. Jelenlegi feladataink a kibontakozásig, sürgető módon a közeljövőben várható problémák megoldását kell, hogy célozzák. Nem lehet célunk, hogy időről-időre ingadozó árszintet idézzünk elő. Biztosítani kell, hogy állandó vevőinkkel a lehetőséghez képest hosszútávú szerződéseket kössünk. Szerződéseink ne csak a kapacitás lekötésére szorítkozzanak, hanem ármegállapodásokat is tartalmazzanak.

Ennek viszont függvényeként koope-

Folyt. a 3. oldalon

Folyt. a 2. oldalról

ráló és alapanyag szállítóinkkal is hasonló szerződéseket kell kötni. Addig, amíg alattunk mozgó, vagy bizonytalan árakra kell támaszkodnunk, lehetetlen a stabil árpolitika biztosítása. Ilyen körülmények között csak kalandor nyereség politikáról lehet beszélni. Ez viszont nem lehet célunk, sőt a törvények korlátozó ereje sem fogja megengedni. Ennek a követelménynek viszonylag könnyen eleget tud tenni az anyagosztályunk, ha figyelembe vesszük, hogy gyártmányaink anyagköltségének 80 %-a négy-öt anyagféleségre korlátozódik. Ezek az esetleges hosszúlejáratú szerződések biztosítják a gazdálkodás stabilitását és egyben az ár stabilitást is. Az árak stabilizálása révén biztonsággal tervezhetjük a kapacitás észszerű kihasználását és a nyereségtömeg megtervezését is. A terven felüli kapacitás kitöltésével pedig mindenkor biztosítani tudjuk az extra nyereséget.

Az ujonnan bevezetésre került árak életbelépése előtt csak jósolni lehetett. Az átmenet időszakában sikerült helyre billenteni a piaci egyensúlyi helyzetet. Az induló árak jól vizsgáztak. Az ármodellekhez fűzött remények meghozták a számított eredményeket. Az állam előreláthatólag nem fog akadályozóan fellépni 1969. évben az esetleges revízió alkalmával az árváltoztatási szándékkal szemben, ha az az arányok helyes kialakítását célozza. Annál is inkább, mert ezt a piaci próbatételt olyan körülmények előzték meg, melyben a ráfordítások számbavétele körül elég sok bizonytalanság állt fenn.

A vállalati árpolitika jelentős tényezője az import-export verseny is. Ezek a tényezők nemcsak, hogy az árrendezés időszakában voltak ismeretlenek, hanem még ma is sok tisztázatlan kérdést tartalmaznak. Vállalatunknál is felmerülhet az import verseny lehetősége.

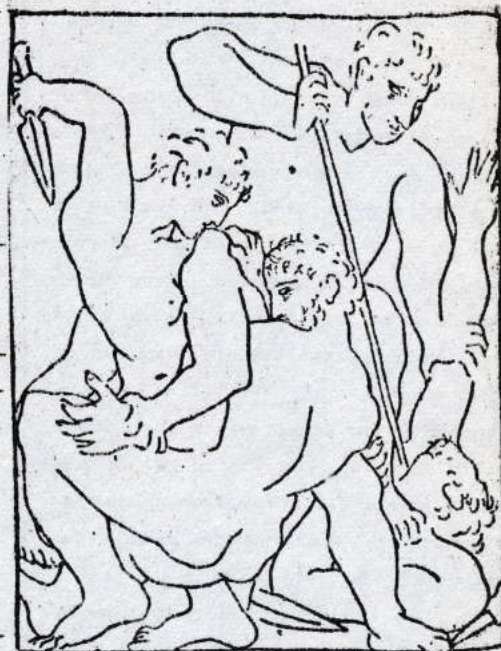
Várható, hogy az importárak mértéke kísértésbe hoz bennünket az áremelési szándék felé. Erről te kell mondanunk eleve, mert az állam kezében levő vámpolitika lehetőségét tud biztosítani az áraink visszaszorítására. Nagyobb körültekintést jelent az exportárak elemzése. A magasabb exportár befolyásolja a hazai árakat pozitív irányba. Ezzel viszont mindkét árnál extra nyereséget tudnánk biztosítani.

A szorzószámmal kialakított egységár meghaladja a belföldi árat. Ha ez általánosítható lenne a gyártmányainkra, vagy a rendelés igény emelkedne az adott termékből a hazai igények kielégítését elhanyagolnánk, vagy pedig a hazai árszintet minimum az export szintre emelnénk.

Beszélni kell még a szubvenció hatásáról. Ezen a téren az egyensúly eléggé feszített. A belföldi kereslet miatt esetleg felemelhetjük az árat a támogatottak szintjére, melynek hatására háttérbe szorul az exporttermelés.

Nem beszélve az esetleges export árak ingadozásáról. Az ingadozásokból adódó veszteséget a belföldi árakkal való manipuláció ideig-óráig megtudja oldani. Ennek viszont várhatóan gátat fog vetni a maximált árak alkalmazása. Ez újfent export érdektelenséghez vezethet.

Az előzők arra a megfontolásra intenek, hogy az export és belföldi árak összhangjának a megteremtése nagy körültekintést igényel. Figyelemmel kell lenni még a szocialista és a tőkés piac különbözőségére - akár eladás, akár vételről van szó. A szocialista piac viszonylagos stabilitása lehetővé teszi a tervezést, de egyben feszültséget is okoz épp a tőkés piac árhullámsága miatt. Az állam a maximált alapanyag árak révén és a rugalmas vámpolitika alkalmazásával ezt a zavaró körül-

Picasso: Ovidius-illusztráció

ményt kiküszöbölheti és segíti is. Az előzőkből tájékoztatást nyerhetünk, hogy melyek azok a hatások, amelyek az árki alakítását összességében befolyásolhatják. Következő cikkünkben választ kívánunk adni az olvasók által felvetett konkrét kérdésekre és hogy a vállalati árpolitikának milyen hatása volt az 1968. évi és azt követő termelési időszak eredményeire.

Várjuk olvasóink választát.

Szalay László

SZIKRAESŐ

Rné

AMIKOR HARANGOZNI KEZDTEK...

(Anyák napjára)

Nem látott már, de kimosott ruhái úgy röpködtek a szélben, mint valami óriási galambok. Fehérek voltak, akár a hó. Sokszor elcsodálkoztam, hogyan tudja viágtalanul olyan fehérre mosni a lepedőket, párnahuzatokat. Legelőször akkor vettem észre, hogy nem lát, amikor virágozni kezdtek a barackfák. Furcsán, óvatosan közeledett a kerítéshez. Beleszippantott a levegőbe és ezt mondta: - ha semmi baj nem éri, sok barack lesz az idén. -

Nem látott már, hiszen ha beléptem az ajtón, nem ismert meg. Csak amikor megszólaltam, köszöntem, akkor sóhajtott fel megkönnyebölkölni: - te vagy az? Hát eljöttél? -

Felállt és két karját előrenyújtva felém indult. Tudom, hogy szeretett, de karját nem azért nyújtotta előre, hogy minél előbb hozzám érjen. Fájt, megbotlik a konyha kiemelkedő kőköcskájában és elesik. Nem attól félt, hogy megüti magát, hanem attól, megtudom, amit már úgyszólván régen tudtam, hogy nem lát. Én csak álltam az ajtóban, hátammal eltakarva a betörő napsugarakat. Félhomály volt, de én a félhomályban is láttam, hogy ráncos barna arcán úgy peregnék lefelé a könnyek, mint a széttépett nyakék fénylő, csillogó gyöngyszemei.

Karját gyöngéden megtogva visszavertem a helyére, leültem a barna, ráncos kert székre, elébe kuporodtam, hogy mint régen gyerekkoromban, ölébe hejthassam a fejem.

Remegő keze, tétova simítását újra gyerekeknek képzeltem magam. Behunyt szemmel visszaálmódtam magamat a múltba.

- Gyerek vagyok és itt alszom el az ölében. Félálomban érzem, hogy lehámozza rólam a ruhát, megindul, rám adja a hálósingemet, bevezet a szobába és beletakar a tisztaságtól illatos ágyneműbe. Aztán már semmi más nem érkezik, csak azt, hogy az álmom környü, dajkáló szárnyaira kap és repül velem. Nyár

Álmomban néha látom őt még,
Amint kinéz a műhelyablakon,
Kormos arcán a mosoly ragyogását,
Élőnek látom lúli az álmokon.

Mint augusztusi meteorhulláskor
A szétfroccsenő szikracsillogat,
Kialszanak a homályos sarokban,
Ahol ócskavas-halmaz kuporog.

Milyen is volt? Nagyon erős ember,
Vánitor volt, bejárta a fél világot.
Csöndes volt néha, eimerengő,
Ha helyére tette a nehéz kalapácsot.

Keze kérges volt, hatalmas tenyér
simult a vállamra, ha hozzábújtam.
Hosszú bajusza csiklandozta arcom,
Ha néhanap a térdén lovagoltam.

van, kirepülünk a nyitott ablakon, végig a hoiatényitől ranyogó utcán. Már a gyümölcsös fái között repülünk, hatalmas falevelek cirógatják az arcom. Aztán a rét felett repülünk át és megállunk a folyóparton. Nevelni, táncolni szeretnék, mert a folyóparton nekem minden bokor, minden kis virág ismerősöm. Valahol, egészen közel tücsök zenél. Lehajlok, kezem érintése nyomán harsogva szakad a fű -

Egy pillanatig a gyerekkor ténylő napjait láttam és közöttük fel-felbukkanva az ő alakját. Kicsit elszégyelitem magam. Szólni nem tudtam, de magamban újra megfogadtam, ha egyszer majd házam lesz, kerttel, barackfákkal, csipogó kicsibékkal, őt is odaviszem, mindig mellette leszek. Kitálalom a gondolatait is, hogy mindent visszafizethessek, amit értem tett;

Amikor harangozni kezdtek, senki sem mondta, megéreztem, hogy nincs többé. A havat olvasztó februári szél mintha az ő simogatását hozta volna felém.

Ha nem éreztem volna meg, akkor kikeliott volna olvasnom az emberek tekinetéből, akik nem csodálkoztak rajta, hogy kendő és kabát nélkül rohartam végig az úton. Nem csodálkoztak, hogy nem köszönök, nem kérdeztek semmit, némán lérték ki az utcából.

Igaz ember volt. Szerette a nótát.
Hideg hajnalon kesernyés bort ivott.
Olyankor vidáman jött reggelizni,
S mindünknek adott egy-egy falatot.

Mikor dühöz volt - elfutottam,
S órákig vártam távol, türelmesen,
Mig lecsendesül küssé a haragja.
Beosontam az ajtón csendesesen.

Öreg ember! A munkája hevében
Nem ismert lehetlent, fáradságot.
De néha láttam megörnyedt vállal,
Ha helyretette a nehéz kalapácsot.

Számára nincsenek már álmok,
De én, ha néha róla álmodom,
vörösén izzó szikraesőt látok
kivillanni a műhelyablakon.

Akkor nyitottam be az ajtót, amikor másodszer kezdtek harangozni. Olyan volt, mint aki alszik. Ugy éreztem, csak szólni kell, és felébred. Szólongatni kezdtem hát, mint régen, gyerekkoromban, ha véletlenül előbb ébredtem fel, mint ő, de most hiába lestem szemhéja riadt rebbenését. Nem nézett rám és soha, soha többé.

Esténként mindig mesét kér a fiam. Néha elmondok egyet egy fehérhajú öreg asszonyról is, aki nagyon sokat dolgozott. Nyolc gyereket nevelt fel és nem aludt át nyugodtan talán egyetlen éjszakát sem. Bármennyit dolgozott, mégis úgy tudott simogatni azzal az azyondolgozott kérges két kezével, hogy attól a simogatástól elszállt minden bánat és ezomoriság.

Hallgat, halgat az én kékszemű kizfiam és sohasem tudja megérteni, miért siratom meg azt a mesebeli öreg anyókat, akinek a sírján sohasem hervadnak el a virágok. Nagyon kicsi még, nem értené meg, hiába is magyarázom, hogy felnőtt létemre azért sirok, mert ez nem mese. Akárki keresné, nem találná meg a világon egyetlen mesekönyvben sem, mert igaz történet ez és csak az én szívemben él addig, amíg én élek.

Raffai Sándorné

EGY ANYA SORSA A MILLIÓK KÖZÜL

1943. tavaszán feleségül vett. Az ő szerencsés sorsa szerint történt minden. A vasút sorsa jó volt, s én végig zavarban voltam. A kocsis, aki hintón vitt bennünket - többször az árokba hajlott. "Ne menj ehhez a részeges csavargóhoz!" - mondta.

Egy régi udvarlóm volt.

Fényképet nem csináltattunk, mert nem volt pénze. Anyám sírt és a katolikus pap is "kitagadott". Igaz, akkor még hittem valamiben.

Vasúti alkalmazott volt, fékező, és eskuvő után a vasút mellé költöztünk, távol minden rokonságtól. Egyik szakvizsgát a másik után tette le, fizetés-sel szépen haladt.

1944. tavaszán született a kislányom. Kis csunyácska volt. Apja nagyon szerette, a későbbiek folyamán szinte kedvence lett. Háború volt, a kislány, ha bombázó gépek suhantak el fölöttünk - már "húzta a nyakát" - pedig még csak pólyás volt. Sokat bujkáltunk a németek elől, egyszer egy golyó a fejem felett suhant el. Hogy miért nem talált el...

Szórakozni el-eljártunk, örültem, hogy városban élhetek. András gyakran későn jött haza, körülcsókolt, ha hazajött, fölkapott és elfelejtettem, hogy nincs kenyér holnapra. Az éjszakai kimaradások egyre gyakoribbak lettek. Én nem dolgoztam - nem engedett. Egyszer megütött - mert kértem, hogy adjon pénzt. Aztán többször kellett kémem és ő többször ütött. Egy lányér levelet dobott a fejemhez, mert az üveg bort kivettem a zsebéből. Kártyázni járt és "kuglizni" - sohasem, vagy csak ritkán nyert.

Megszületett második kislányom. Szép volt, mint egy alvósbaba. "Többet nem iszom - mondta férjem - megjavulok, meglátod!" S magához ölelte két csepp lányát.

A hír gyorsan szárnyra kelt: szülőfalujában verekedett, összetörték az orrát, az anyját nem látogatta meg, csak a kocsmát. "Az én feleségem a legszebb a világon" - kiabálta a kocsmák közepén, s mi elbújtunk előle, ha hazafelé jött.

"Meglátod, soha többé nem iszom" - mondta. Harmadik gyermekem vártam, mikor jött a végzetes hír. Két civil ruhás férfi jött el hozzánk, barátságosak és kedvesek voltak, éreztem, hogy a levegő is szikrázik.

- A férje verekedés közben megölt egy embert. Legyen erős, asszonyom. "Legyen erős, asszonyom." S én egyre gyönyörűbb lettem.

Takarítónőnek vettek fel a vasúthoz, három kicsi gyermekem nem énezt, egyedül neveltem őket. Hat évig az apjuk csak levelet írt:

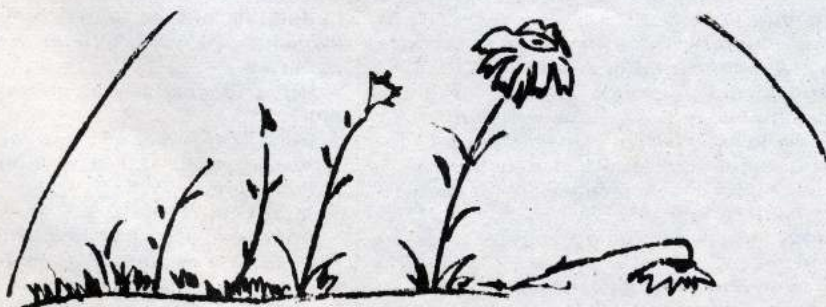
"Nagyon szeretnék látni benneteket" - írta.

Nem mentem férjhez, a gyerekek csak az apjukat várták vissza.

A gyermekeim diplomások lesznek lassan, szépek, egészségesek, jó gyerekek. A férjem továbbra is iszik - sokat -, s mindegy, hogy milyen ital. Pénzt mindig keveset ad haza, vagy egyáltalán nem. Rossz híre van a városban - csak józanul szeretnék látni.

"Édes, egyetlen anyukámi, hidd el nekem, hogy új életet kezdek, soha, de soha többé nem iszom."

Pé.né

Fabian E.: A NAGY ÁTJÁRÓ

Eddig a kis átjárókon könnyen átengedte, szorongással még utána nézett és örült, hogy önállódnia látja a fiát. De most... most a nagy átjáró következik. Kiséret nélkül kell átmennie rajta.

"Óh, istenem - gondolta - nem fogja talán valami baj érni!" Gyorsan elhessegette magától a kellemetlen gondolatokat, nem szabad most semmi rosszra gondolnia!

Szorosán megrögzte a gyerek kezét, mielőtt felépett volna a járdáról. Még egy biztató mosoly és engedte, hogy egyedül lépkedjen a n a g y átjárón.

- Vigyázz magadra! - mondta, s a gyerek már indult is. "Nem kellett volna egyedül átengednem, talán... talán holnap." - villant át agyán. Autók, buszok egymás után suhantak, száguldtak előtte. Összeszorult a szíve: ez a hatalmas forgalom, ez az örült rohanás, zaj, mely kusza összevisszaságot teremt. A színek összetörték előtte... nem... erre sem szabad most figyelnie.

A gyerek után nézett, ágaskodott, jobbra-balra. Látta, hogy imbolygó léptekkel, óvatosan haladt a túloldal felé.

- Zöllánka! - kiáltott utána... igen, igen... valamit még mondani akart neki. Mit is? Persze-persze, hogy "nagyon vigyázz magadra!"

De hiszen ezt már mondta. Óh, borzasztó!

Felémeli határozatlanul még a kezét, búcsúintésre, biztatásra. Egy pillanatra felbukkan a kölyök kockás sapkája, aztán eltűnik az emberrengetegben.

Az ég felé nézett - "ma nem lesz eső" - gondolta. S abban a pillanatban a csúnya télutói napon előbújt a nap s a maga teljességében ontotta mosolygó sugarait a földre. Szíve még hevesen vert, megtörölte arcát, szemét. Most lett csak figyelmes az autóbusz dudálására, mely figyelmeztette, hogy indulni akar - csak őt várja.

Összerezgett és rohant a busz felé.

NEHÉZ A NŐI HIVATÁS?

Riporter: Osváth S.

A költséggazdálkodóktól a konyhába vezetett utunk, ahol a mindig készséges és kedves Szöke Sándornét sikerült elcsiprítünk néhány perces interjúra. Örül a látogatásnak.

Mondjon magáról valamit. - biztatjuk a rózsaszerves szakácsnőt.
- 44 éves vagyok, három gyerek anyja, közülük egy repülőtiszt, másik kettő ebben a gyárban szabadtul szakmunkás. Nemrég lettem nagymama is. 1963-ban kerültem a gyárba, kezdetben konyhai kéziállány voltam, majd két éves szakácsiskola, most szakácsnői minőségben végzem munkámat. Szerencse, hogy szeretem munkakörömet, mert sokszor elkésersít, hogy a gondossággal készített főztömet némelyek mosléknak nevezik, meg, hogy egyjűk meg mi. - mondogatják nem egyszerű. Pedig én igazán tudom, s más is könnyen kiszámíthatná, hogy otthon, vaagy akár a legolcsóbb közéleti helyen is mit, mennyiért lehet előállítani. Szokatlan, hogy milyen nagyon kevesen méltányolják munkánkat, pedig mi is részei vagyunk a gyári életnek.

- Tuomásunk szerint 1948 és 1951 között miniszterek ették főztjét. igaz ez?

- Igen. Gyakran fogyasztották főztömet Dobi, Apró, Marosán, Rajk elvtársak és sokan mások, s nem volt baj. Itt sokszor zavarba hoznak, megszegyenitenek.

- Milyen a környezete? - tettük fel az újabb kérdést.

- Jók a munkatársaim, sokat segítenek nekem.

1968-tól a "Kiváló dolgozó" jelvény birtokosa vagyok, s ha igazán jogosnak találta erre, jól esnek, ha nem az ellenkezőjét éreztetnék velem.

- Mi a hobbjja? - kérdeztük tovább.

- Szeretem a virágokat, jó könyveket, Rejtőt, Móri czót, s a szép verseket. Szeretek énekelni, kedvelem a tánczenét, de még a jó cigánymuzsikát is. Jó férjem van, és sok örömem van a gyermekeimben.

- Hogy lenne, ha ismét kezdené az életét? - kértük választát.

- Tanulnék. Magasabb képesítést szereznék, de azt is "csak" ebben a szakmában.

- Volt-e valami szokatlan élménye a konyhán?

- Még a kezdet kezdetén volt, ami kor alig ismertem valakit a gyárban. Mondták, hogy vendégek jönnek, köztük valami operaénekes is. S közben valaki Oszkó nevet enlegetett. Én valahogy akaratomon kívül kombináltam a dolgokat, s amikor röviddel ezután jött néhány ember ebédelni, mondom nekik, hogy jön valami Oszkó nevű operás, akinek csak rá kell lépni a lábára, s nyomban környékálni kezd, hát ezen aztán jót derült a társaság. Majd eljöttam, amikor megtudtam, hogy Oszkó az az igazgató, s épp azok között volt,

akiknek újságotlan jólétesültésemet.

Persze, az operaénekes valaki egészen más volt. Azóta óvatosabb vagyok, bár a vidámságot változatlanul nagyon szeretem.

A következő megálló-jelzőt a bérlet-számolóknál állítottuk fel. A vezető, a helyettes, s a beosztott munkatársak közösen, egy helyen. Kevesen tudják, mennyi munka, aprótékos, fárasztó számítgatás előzi meg a végleges bérletfizetést. Ebbe a labirintusba volt alkalmunk betekintést nyerni. Az órák hosszán át tartó, nap mint nap ismétlődő szorzás, osztás, összeadás, kivonás (sőt, levonás is) a teljesítmények, a munkában töltött idő, stb. pontos, filiére megegyező számítgatása, gömnyedve az asztal felett, a nem egyszerű szükséges, vagy elkerülhető túlmunka velejárói miatt, bizony nem irigylésre méltó tevékenység. Mi csak a simára vasait borítékokat, s benne a ropogós bankókat látjuk, ám néha azért gondolunk azokra is, akik "előteremtik": a pénzügyi, számféjtő társainkra. Igaz, hogy alapvető a termelés, ahol az értékeket előállítjuk, de nélkülözhetetlenek a kapcsolódó tevékenységek is, ne hagyjuk ki ezt se a számításból, s szenteljünk rájuk is több figyelmet, adjuk meg munkájuk tiszteletét.

Meglehetősen fáradt állapotban, sikerült rövid időre elvonni munkájától, s szóra bírni Gyebnár Mátyásnét. Megkülönböztetett tisztelettel fogadta szándékunkat, amikor megtudta, hogy a "Motor" újság szerkesztősége teszi tiszteletét (örülünk, hogy lapunkat, s annak munkatársait szívesen fogadják).

Kérdéseinkre a következőket mondta el:

- 31 éves vagyok, két gyermekem van, férjem is a vállalatnál dolgozik, a TMK-ban, villanyszerelő. 1955 óta dolgozom a gyárban. Kezdetben üzemi bérbérlő voltam, most önálló bérszámfejtő vagyok.

- Ugy tudjuk, tanul is. Hogy győzi?

- A közgazdasági technika a III. éves hallgatója vagyok, a legutolsó félévi bizonyítványom 4,1 volt. (Ehhez külön is gratulálunk!) Bizony alaposan igénybe veszi az embert a tanulás.

- Mikor pihen? Szórakozik-e? Hasznosítja-e a szabad szombatokat? - faggattuk tovább.

- Az otthon, két gyerek, iskola...bizony sok. Olvasásra, tv-nézésre kevés idő marad, pedig szeretem. Híába, sok a számlálóval - hogy szakszerien fejezzem ki magam. A Képes Újságot meg a Népszavát azért el szoktam olvasni. Munkámat szeretem, noha gyakran megerőltető.

- Hogy állnak anyagilag, milyen a lakásuk?

- Domoryban van saját házuk, két szoba, összkomfort. Szerényen élünk.

- Tervei?

- Az iskolát jól elvégezni, a lóbbit majd később.

- Megbecsülés, munkatársak, vezetői, gyári élet, társadalmi megbízgatása?

- "Kiváló dolgozó" jelvényt megkaptam, s örülök neki. Szakszervezeti bizalma vagyok, rosszabbul sem menjenek a dolgok. Bizom a jövőben!

latolgattuk, kit keressünk fel következőként. Nem tartott sokáig töprengésünk, úgy találtuk, hogy nagyon méltányos lesz, ha a MEO vonalat keressük meg, hadd ismerjük meg mi is munkájukat közelebbről, s adjunk hírt róluk az újságban. Nagyon indokolt ez a törekvés már csak azért is, mert a minőségellenőrzés nem éppen népszerű tevékenység. A termelés és a műszaki irányítás közötti kapocsa szerepét tölti be, anonnán, ha nincs baj, - jó származik, ha növekednek a minőségi kifogások - bizony nem túl kellemesek a következményei, s jelentkeznek neheztelések is, olykor aránytalanul is. S leginkább azért, mert sokan valamilyen szükséges rossznak tekintik a MEO-t, pedig, ha utánagondolnának, nyomban rájöhetnének, hogy mennyi súlyos hátrány jelentkezne nélkülük.

S míg a MEO tevékenység sokféleségével tartott az ismerkedés, ráakadtunk Szabó Pálnéra, aki betanított munkásként kezdte gyári pályafutását, majd jó munkája révén lett minőségellenőr, a speciális szerelében.

Tőle tudtuk meg, hogy 28 év van mögötte, két gyermeke van, férje is itt dolgozik, akinek társadalmi tisztsége: munkásőr.

- Kezddük a legnehezebbel - mondjuk neki - milyen férjet választott?

- Nem fontolgat, őszintén és nyomban válaszol:

- Semmi okom a panaszra, férjem szinte mindenben segít: háztartásban, a gyerekek dolgaiban, közös programjainkban. Remélem, így lesz ezután is.

- Van-e hobbjja?

- Szeretem a kézimunkát, Petőfit, Adyt, József Attiát, - de kedvelem Jókait is. Jó néha kicsit lazítani a TV előtt.

- Hallottuk, hogy elnyerték a "Szocialista Üzem" megtisztelő címet - mi a véleménye erről?

- Örülök nagyon, márcsak azért is, mert úgy érzem, hogy a MEO vonal is besegített ebben, így hát valamelyest magam is részese lehetek az eredményeknek.

- Milyen társadalmi megbízgatásai vannak?

- Rendszeres vevő vagyok, nemrég lettem tagja az üzemi Szakszervezeti Bizottságnak.

- Fizet és, lakás?

- Fizet és? Ki lehet belőle jönni, ha az ember nagyon jól gazdálkodik. Lakásunk kicsi már, mivel a család létszámában megnövekedett, elkelve

1969. 1. 10. 1969.

egy nagyobb is.

- Jó-e, és mire használják a szabad szombatokat?

- Nagyon jó. Várjuk a nyarat, sokat akarunk utazni, "lágilani" a turi-zontot.

- Mit tud a nagyvilágból, mi nem tetszik?

- Aggaszt a kínaiak mozgolódása. S jó lenne már, ha megnyudnának a gyerekek

Vietnámban is. Nemrégén gyűjtöttünk nekik, de hát ez még nem az igazi jó, ez csak életpótlék, az élet bekében szép és boldog igazán.

1969. 1. 10. 1969.

MONDO MI AZ IGAZSÁG

Csodálatos élményben volt részem... Egy egész napot töltöttem az Egyedi Motorüzemben. Találkoztam ott egy fiatal munkatárssal, aki szívesen tájékoztatott munkájukról, amiről én is saját szememmel meggyőződhettem.

Ő: Reggel 6 óra előtt már mindenki a gépe mellett áll, csaknem veszekedik éjszakai váltótársával, hogy fejezze be a munkát.

A mi üzemenkben sajnos ez nincs így. Nálunk a műszak kezdetét jelző csengetéskor ill-ott lézeng egy-két ember.

Ő: Az anyagmozgatás problémáit is megoldottuk, észre lehet venni, hogy nem feleslegesen szerelték fel a konveyort.

Nálunk bezreg, kihordják a földet a géphez és kész! Minden anyag felhalmozódik a gépek mellett. Az egyedi üzemben a gépek között nincs anyag, egy darab sem. A konveyor hoz és visz mindent.

Ő: Megfigyelheted, hogy mennyire hallgatnak művezetőikre az emberek és hogy tisztelik őket. Nincs veszekedés, káromkodás, kiabálás, amit mond a művezető, szinte szolgálai alázattal hajólják végre.

Sajnos, ez a mi üzemenkben csak álom!

Ő: A reggeli szünet is rendben történik. Ill pl. a büfé már 5 perccel 1/2 10 előtt megjön. Ennyivaló, cigaretta, csokoládé, minden van nála. Az ennyira hányott kakaót csak úgy kínálgatja a büfé és mégsem fogy el.

A szünetben odajött hozzánk a művezető és 5 embert kért délutánra társadalmi munkára, az üzemi köruli parkirozásra. Nagy csodálkozásomra tizen is jelentkeztek. A szünet végén már mindenki a gépe mellett állt és elkezdte a munkát. Nincs olyasmi, hogy 15 perc helyett 25 percig tartanak szünetet.

Ő: A szereldei dolgozónk is csodálatosan alkalmazkodnak a rendeltetéshez. 6 órakor munkakeszdes, 1/2 10-től 3/4 10-ig reggeli szünet és utána megállás nélkül dolgoznak 11 óra előtt 5 percig. Mindenki entakerítja asztala, gépe környékét és be-lyegzés után megy az öltözőbe. Nincs olyan, hogy állógnak e-több és le kell vonni tőlórát a munkaidejükből. Sikerült elérnünk azt, hogy még éjszaka sincs ló-gás, nincs alvás.

Megköszöntem fiatal barátomnak a kezeltetését és elismerésem jeléül kezet fogtam vele, közben meleg-séget éreztem a hátamon... arra ébredtem, hogy a szívem felüli ol-dalamon feküdtem..... mostanában hosszabbak az éjszakák.....

/szösz/

ÜJSZÜLÖTTEK

Üdvözlőjük a legújabbakat:

Bérek Máriát, Kókuti Editet, Mi-laus Tibort, Budai Évát, Vida Me-
lindát, Angyal Zoltánt, Kovács

Csabát, Bangó Józsefet, Radics

Évát, Urbán Csabát, Papp Lászlót,

Kóza Editet, Lászlák Angelikát,

Rajta Lászlót, Krájosovics Józsefet,

Kovács Andrást, Garbolyi Lászlót,

Kazán Ferencet, Basyin Jánost,

Sólt Katalint, Borovszki Angelikát,

Hernsár Lászlót, Varga Tímeát, Haj-
nóczky Józsefet.

Kívánunk nekik és szüleiknek

hosszu életet, sikereket és sok

boldogságot.

MUNKAVÉDELMI ŐRSÉGEK

A Szakszervezet különféle formában

teszt érdekeltté a dolgozókat a

munka és az egészségvédelem egyes kérdéseiben. Ennek az érdekeltiség-nek legújabb formája: a munkavédel-mi őrség mozgalom. A munkavédelmi őrség tagjai önkéntesen vállalják,

hogy a műszak folyamán munkájuk

mellett éberan ügyelnek arra, hogy dolgozótársaik biztonságosan és az egészségvédelmi előírásoknak meg-felelően dolgozzanak.

A munkavédelmi őrségek legfontosabb feladata:

tenécsadás a biztonságos munkavég-zésre,

ügyelnek a védőeszközök és védő-felszerelések rendeltetésszerű használatára,

figyelnek a munkahelyek rendjére és tisztaságára,

figyelemmel kísérik, hogy a gazda-sági vezetés hogyan gondoskodik a biztonságos és egészséges munkakör-
ülményekről,

történi-e megfelelő intézkedés a veszélyforrások megszüntetésére, közeli az Sz.B. munkavédelmi fell-gyűlöjével azokat a hibákat, sze-lyeket felhívásukra az illetékesek nem szünettel meg.

Elérendő, hogy előbb-utóbb lehető-leg minden dolgozó bekapcsolódjék az őrségi munkába, melynek szolgál-tati ideje egy- legfeljebb két hét.

Nagyon kívánatos, hogy az őrség különös gondtal és türelemmel fog-lalkozzék az új dolgozókkal.

Az őrség tagjai viseljenek jelvényt vagy karzalagot.

A munkavédelmi őrség jegyezze fel észrevételeit, a munkavédelmi ór-naplóba, s a bejegyzések végrehaj-tását kitartóan kísérik figyelme-mel - egészen a teljesítésig. A naplók tükrözzék az üzemek munka-védelmi őrségeinek tevékenységét.

A munkavédelmi őrség igényelje a szocialista brigádmozgalom segít-ségét, mert igen nagy mozgósító e-rőt képvisel ez, amelynek sok hasz-nát veheti.

Az egyes üzemek a hirdetőtáblái-kat, faliújségeiket használják fel a mozgalom népszerűsítésére /dicséretnek, bírálnak, megoldá-sokat ajánljának, stb./.

Az őrségmozgalom eredményei, a dol-gozó ember fokozottabb munka- és egészségvédelmének biztosítása - legfőbb bizonyítéka korunk, rend-szerűnk humanitásának.

Sivatagi János

„1969” A LEHETŐSÉGEK ESZTENDEJE

Az 1968-as évben az újtási mozgalom az előző évekhez viszonyítva visszaesett. A benyújtott javaslatok száma 121 db. volt, ebből elfogadott 22 db, mert komolyabb követelmények elé állította az újtókat. A beadott újtásoknak részletesebben kidolgozottnak kell lennie. Nem elég a célkitűzéseket felvetni. Alapvető szempont lett, hogy a benyújtott javaslat a vállalat számára előnyös legyen, növelje bruttó nyereségét, stb. A műszaki véleményezőknak is ebből a szempontból és felelősségteljesebben kell elbírálniuk a javaslatokat. Az újtás tartalma tehát legyen újszerű és egyértelműen pozitív gazdasági hatású (nem elég az újszerűség), különben el kell utasítani.

Reméljük, hogy az 1969-es esztendő komolyabb eredményeket hoz, és az újtómozgalom fellendül.

Ezt kívánja elősegíteni az 1968. december 12-én hozott minisztertanácsi határozat is. A határozatból két pontot kiragadva és ismertetve láthatjuk, hogy kormányunk a nehézségek elhárítása érdekében komoly erőfeszítéseket tesz.

A kormánynek az újtómozgalom ösztönzésére hozott határozat előírja, hogy

- az újtásokért kifizetett díj (prémium, jutalom, stb.) összegét - amennyiben az a részesedési alapot terheli - , tekintet nélkül az értékhatárra, a teljes részesedési alap, s nem az érintett dolgozó részesedési kategóriája terhére számolják el;
- a szabadalmazási eljárás alatt álló - újtásként elismert és hasznosított - műszaki alkotások díjazását a vállalatok termelési költségeik terhére folyósíthatják.

A minisztertanácsi határozat tehát azamos létező tényezőt hártott el az újtómozgalom kibontakozása elől. A határozat kétségtelenül lehetőséget teremt arra, hogy a vállalatok saját hatáskörükön belül minden eddiginél nagyobb figyelmet fordíthassanak a műszaki alkotó munka kibontakozására, s lehetőséget teremt arra is, hogy az újtó tevékenység megfelelő er-

kolcsi és anyagi elismerésben részesüljön.

Az újtók társadalmi méltán várta, s örömmel nyugtázza, hogy a minisztertanácsi határozat az új gazdasági mechanizmus módszerének helyes alkalmazása, megvalósítása érdekében méltóképpen kiemeli az újtómozgalom fontosságát, jelentőségét.

- Szabóné -

FÓRUM KIFOGÁSOLJUK...

Igaz, hogy az állandó tempófokozások, kozmikus sebességek korát éljük, s hogy ez a szellem egyre jobban uralja az egész életet, s egy sereg jó dolgot teremt meg a ma emberének, de mert van eset, amikor ennek az ellenkezője kívánatos, hát erre is tekintettel kell lennünk. Röviden arról van szó, hogy két előző előírás van arra, hogy a gyár területén gépjárművek maximálisan 10 km-es sebességgel közlekedhetnek, mégis lépten-nyomon, (halálsápadtan az ijedségtől) tapasztalunk, hogy 30, sőt 50

km sebességgel robognak. Csoda, hogy nem történt még baleset, vagy járműbaleset.

Hasonló a helyzet a gépi tárgyancánál is. Sokan azt hiszik a járművezetők közül, hogy a gázpedálnak azért olyan hosszú a szára, hogy azt végig ki kell használni.

Akadhatna valaki, aki kioktatná a szabálytalankodókat!

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

A MOTOR ÚJSÁG SZERKESZTŐSÉGE PÁLYÁZATOT HIRDET "CSALÁDUNK SZABAD SZOMBAT PROGRAMJA" TÉMA KIDOLGOZÁSÁRA; A JÓ PÁLYAMUNKÁKAT LAPUNKBAN VITA ÉS TANULSÁGAINAK HASZNOSÍTÁSA CÉLJÁBÓL LEKÖZÖLJÜK. A LEGJÓBB PÁLYAMUNKÁK SZERZŐI NYILVÁNOS DICSERETBEŒ ÉS KÖNYVJUTALOMBAN RÉSZESÜLNEK, HATÁRIDŐT NEM SZABUNK, A MEGFELELŐ IRÁSOKAT BEÉRKEZÉSÜK SORRENDJÉBEN KÖZÖLJÜK, AMELYEK LEHETNEK JELIGÉSEK IS.

A PÁLYAMUNKÁKNAK NEM KELL OKVETLENÜL CSAK A SZABAD SZOMBATRA KORLÁTOZNIOK IDŐBEOSZTÁSUK ÉS PROGRAMJUK TÉNYSZERÜ FELSOROLÁSÁT, JÓ, HA A KÖVETKEZŐ VASÁRnapot IS ÉRINTIK: MIVEL TÖLTIK IDEJÜKET, MENNYI IDŐ KELL A FELSOROLANDÓ HÁZIMUNKÁKRA, E MUNKÁKAT HOGYAN SZERVEZI K MEG, HOGYAN VÁLASZTIK KI A KÖZÖS VAGY EGYÉNI KEDVTÉLÉSEKET, STB., STB. SZIVESEN VENNÉNK, HA GYEREKEKET NEVELŐ ASSZONYAINK AKÁR EGÉSZ HETET FELÖLELŐ PROGRAMJAikat, IDŐTÖLTÉSÜKET (A GYEREK NEVELÉSÉRE, GONDOZÁSÁRA, VALAMINT A HÁZTARTÁSRA, MOZIRA, TV-RE, SÉTÁRA, OLVASÁSRA, TÁRSÁGSÁGRA, TÁRSALGÁSRA FORDÍTOTT IDŐ, STB.) IS KÖZÖLNEK. EZEKEN

TUL OLYAN KULTURÁLIS, SZÓRAKOZÁSI IGÉNYEIKRŐL IS SZÓLHATNAK AMELYEKET MÁS GYÁRI, KÖZSÉGI, VÁROSI SZERVEZETEKNEK KELLENE ELŐSEGITENI. FELTEHETŐEN JELENTŐS SEGÍTSÉGET NYUJTHATNÁNK INTÉZMÉNYEKNEK ÉS AZ EGYES CSALÁDOKNAK A SAJÁT PROGRAMJAik ELKÉSZÍTÉSÉHEZ. A PÁLYAMUNKÁKAT AZ IMI POSTALÁDÁKBA KÉRÜK ELHELYEZNI (PORTA, TMK, SZERSZÁMÜZEM).

BERUHÁZÁSI HÍREK

Az új gazdasági mechanizmus a beruházások területén is messzemenő változásokat hozott. Ha a vállalat ma meg akar valósítani valamit, akkor először meg kell néznie pénztárcáját, s mint a jó háziasszonynak, számolnia kell: futja, vagy nem futja? Megéri, vagy nem éri meg?

Korábban, nem egyszer a központi beruházási keretektől gazdálkodtunk, terveztünk, fejlesztettünk, építettünk, vásároltunk. Például 1968. évre összesen mintegy 45 millió forint állt rendelkezésünkre, mely összeg: előző évi pénzmaradvány, alapképzés, kölcsönök, valamint költségvetési hozzájárulás.

AZ ÚJ GALVANIZÁLÓ

Sajnos, a költségvetési hozzájárulás volt a legkevesebb /2.410.000 Ft/, ez olyan forrás, amit a népgazdaság biztosít, s nem kell visszafizetni, igaz, hogy csak meghatározott beruházásokra lehet felhasználni. Jelen esetben az új galvanizáló üzem technológiai szerelésére. A galvanizáló, melyen most folynak az utolsó simítások, az ország egyik legkorszerűbb üzeme lesz.

A kölcsönforrások azok, amelyek igen nagy részét teszik ki beruházásainknak. Ezekből a forrásokból történnék az import s a hazai gépek beszerzése, /kb. 8 millió Ft-os értékben - 1969-ben/, de ebből a forrásból valószínűleg meg a hűzőüzem rekonstrukciója is /mintegy 7,5 millió Ft ráfordítással, melyből még elvégezetlen, illetve kifizetetlen 3,6 millió Ft/, melynek az építészeti része nagyban elkészült, ami után már csak a technológiai szerelése várható.

KAZÁNHÁZI REKONSTRUKCIÓ

A vállalati beruházási alapból valószínűleg meg a kazánházi rekonstrukció. Vállalatunk telepítése idején nem álltak rendelkezésre új kazánok, s ezért az 1890-es évek végén, illetve az 1900-as évek elején készült és már használatban volt kazánokat kellett beépíteni.

Az idő múlása, valamint a vállalat hővítése folytán a kazánok elavultak, s a Kazánfelügyeleti Hatóság záros határidőt hagyott ezek kicserélésére. Ezek a munkálatok 1969. év végéig befejeződnek.

BŐVÜL AZ ÜDÜLŐ

A vállalat fejlesztési alapjából a balatonszemesi üdülőt is bővítjük. Jelenlegi állapotában korszerűtlen, a változás időszerű. A régi épület átalakításán kívül az üdülő 10 szobával fog bővülni. Az átalakítás következtében a régi épületben is növekszik a szobák száma. Ugyanakkor a szociális körülmények is megváltoznak, mint pl. konyha, zuhanyozó, mosdóhelyiségek létesítése, stb.

Az elmondottak után talán még azt kell megjegyezni, hogy a beruházások tervezéseinek az új helyzetnek megfelelően mérlegelje minden üzem, tényleg szükség van-e arra a gépre, átalakításra, egyéb, amit éppen igényelni akar. Igyekezzünk csak olyat venni, rendelni, ami kamatosan fizeti vissza a ráfordítást. Megfontoltan költeni, okosan gazdálkodni - ez most a legfőbb feladat.

- Beruházási Osztály -

ványára a gyarmati ifjúság napját világszerte április 24-én ünneplik, ezzel is aláhúzva annak a történelmi korszaknak a jelentőségét, amelyet az 1946-os és az 1955-ös dátum határol. Járásunk területén több KISZ alapszervezet emlékezik meg a gyarmati ifjúság harcáról, ünnepélyes keretek között. Az ünnepélyssorozatot vállalatunk KISZ szervezetei rendezték meg, április 18-án. Résztvett az ünnepségen Do Cong Thu vietnami diák, akit kedves ismerősként üdvözöltünk, hiszen már másodszor tölt huzamosabb időt üzemeinkben, hogy a motorgyártás rejtelmeivel ismerkedjék. A kedves kis ünnepségen versek hangzottak el, amelyek ugyanúgy, mint Raffai Sándorné emlékező mondatai a gyarmati ifjúság harcát idézték.

" EGY A J E L S Z Ó N K "

A DIVSZ induló hangjának felcsendülése szép mozzanat volt, egy jelszónk lehet, bárhol is van a hazánk, minden fiatal számára békét óhajtunk. Ezért fejeztük ki szolidaritásunkat, mi, ipari műszergyári fiatalok is, követelve a világ valamennyi jószándékú fiataljával együtt, a gyarmati rendszer végleges felszámolását.

A gyarmati ifjúság napjának megünneplése egyben tiltakozás is az imperializmus büntés agressziója ellen, amelynek gátlástalansága csak a gyarmatosítás legsötétebb korszakaihoz hasonlítható.

Harajka Judit

"Kun Béla" KISZ alapszervezet

A GYARMATI IFJÚSÁG NAPJA

"Néger, te ezredéig tengődtél, mint az állat, hanvad a szélbe szórták, s hóhéraidnak ílt e földön építettél diszes templom-osodákat"

/Patrice Lumumba/

A világ demokratikus fiataljai minden esztendőben megünneplik a gyarmati elnyomás ellen küzdő ifjúság napját. Április 24-e a szolidaritás és az emlékezés napja.

1946 februárjában az indiai flotta tengerészei Bombayban felkeltek az angol gyarmatosítók ellen, sikra szálltak jogaikért, az egyenlőségért és az igazságért.

Február 21-én már 79 hajó legénysége és 21 kikötő munkássága sztrájkolt. Bombay, Kalkutta, Madras, Karachi és a nagy indiai városok dolgozói a tengerészek mellé álltak. A fiatal indiai matrózok jogos követeléseire sortűz felelt. Sokan haltak hősi halált ekkor a szabadságért vívott harcban.

Egy évvel később, 1947. februárjában az egyiptomi ifjúság is mozgalmat indított hazája függetlenségéért. Az angol hadtestek február 21-én vonultak ki Egyiptom földjéről.

A SZOLIDARITÁS NAPJA

A Demokratikus Ifjúsági Világszövetség javaslatára az 1948-ban Kalkuttában megrendezett délkelet-ázsiai ifjúsági konferencián, a két megmozdulás emlékére február 21-ét a gyarmatosítás ellen küzdő ifjúság szolidaritási napjává nyilvánították.

1955-ben, április 24-én ért véget az ázsiai és afrikai kormányok első, nagy jelentőségű bandungi konferenciája, amely mérföldkő volt a gyarmati rendszer összeomlásának útján, 1957. óta e nagyon fontos dátumra emlékezve az ugyancsak Bandungban megrendezett ázsiai-afrikai diákkonferencia indit-

ÜDVÖZLET A NEMZETI FÜGGETLENSÉGÉRT,
A DEMOKRÁCIÁÉRT ÉS SZABADSÁGÉRT KÜZDŐ
NÉPEKNEK!

NEM MELLÉKES..

Életünk hátralevő 100 esztendejében hálások lennének, ha kérésünk meghallgatásra találna. Nem tűnik nagy dolognak "mindössze" néhány mellék helyiségről van szó, mellék helyiség, de nem mellékes helyiség, mint ahogy helyenként kezelik a WC-ket. Mielőtt elhatároztuk, hogy panaszunkat a lapban megjelentetjük, nehogy elfogultsággal vádoljanak, hogy csak a mi szűkebb portánkat látjuk és emlegetjük, megnéztünk egy-két "idegen" környezetet is. Nem mindenütt látszottak a törődés, a megfelelő karbantartás nyomai. Eléggé szennyezett a forgácsoló, a szerszámgyáregység egyik-másik WC-je: rozszak az ilőkék, meszeletlenek a falak, a akad másutt is kifogásolni való. Ám valóban mindezeket tartalmaz az, ami nálunk van.

A nyomda és közvetlen környezete áll vagy 10 emberből, s e létszám használatára lenne az a 3 WC-fülke az épületben, amelyek közül egy sem használható, emiatt aztán messzebbre kell mennünk, ha erre igényünk, illetve ingerünk támad. Tesznek csak velünk számolni: 10 fő, s ha mindenki napjában 2-4-szer megy (uram bocsá!) pisálni (hogy csak a kisebbet említsük), ez, esetenként 5 perc, naponta közel 3 óra, egy évben 900 óra. SZTK-val egyitt egy átlagos órabért feltételezve több, mint 10.000 Ft veszteség, ebből az időpazarlásból. Ám, ha még ennek a felét a Dunába is dobjuk, és visszaadjuk a királyt, akkor is marad kár és ok a kifogásra. Mert ha még nem lenne WC, hagyján. De van. S bizony, legalább jeles ünnepnapkor megnézhetnék és rendbehozhatnák az illetékesek. A férfiak még ki-kiruccannak a domboldalba, ha sürgős a munka és nem akarnak messzebbre gyalogolni. De a nők? Legalább rájuk legyenek tekintettel. S ahogyan kinéznék ezek a fülkék, kész fertő. Nem tudjuk, mit szól ehhez például az üzemórvos, s a szak-szervezet. Az ám, kénytelen, a szak-szervezet, mint a dolgozók érdekképviseleti szerve.

Az utóbbi hónapokban két sürgetett megrendelést is továbbítottunk, tehát tudnak róla azok, akik segíthetnének a bajon, igazán indokolt lenne valamit lenni, hiszen nem kevesebb, mint fél éve kérjük, várjuk. Röstelljük, hogy emiatt, és így kell panaszkodnunk, nem tudjuk, a címzettek hogy vannak ezzel?

A HATVANIAK ÖRÖME

A Hatvan és környéke utasai köszönetüket fejezik ki s ezúttal a lapban tolmácsoljuk is azok felé, akik az utazás könnyítésére egy régi, fájó problémát megoldottak, hogy szép és kényelmes buszokat biztosítottak számukra. Mindnyájan örülnek e kedves gondoskodásnak.

Többnyilatkoztak az újonnan beállított buszok előnyeiről, s elmondták, hogy azok például, akik reggel 6-ra járnak, mennyi időt nyernek, szemben a régi vonatközlekedéssel, amit ezután majd pihenésre, szórakozásra fordíthatnak. A délelőtti műszakosok például eddig 3/4 4-kor keltek, most 3/4 5-kor is ráérek ébredni. Előbb délután 1/2 5-re értek haza, most 3/4 3-ra. Ez nagy előny. Azoknak, akik eddig vegyes (vonat, busz) megoldással közlekedtek, olcsóbb lett az új lehetőség, de azok is elismerően nyilatkoznak, akik pl. Hatvantól Ikladig csak vonattal jártak, s most ugyan drágább az utazás, mégis megéri, mert kevesebb időt pazarolnak el utazással. Az utahatvaniaknak például további előny, hogy nem kell annyit gyalogolniuk, mint régebben, a vasútállomásról haza és vissza. A többi műszakban dolgozók javát is legalább az említettekhez hasonlóan szolgálja ez az új és mindenképpen előnyös szolgáltatás.

VALAMI NEM STIMMEL...

- Mancika! De rég láttam, ha tudná, mennyire hiányzott!
- Mancika: - Jaj, Lajoska, ugyanigy vagyok én is. Tudja, néhány hétig otthon kellett maradnom.
- No.
- Az orvos miatt, ő mondta.
- Mit?
- Hogy feküdjek le.
- S maga?
- Természetesen megtettem. De becsúszóra, először nem akartam. Mondtam is neki, hogy ne kényszerítsen ágyba. De nem látított. Nem engedett ellenkezniem.
- Na ne vicceljen, magának ennyi is elég?
- Na hallja, - az orvossal ellenkezőzem?
- No de Mancika! Minden illúzióm odaveszett.
- Hogy-hogy?
- Hát maga csak úgy lefekezik, mert az orvos a mondja?
- Miért, mit kellett volna tennem? Határozottan így kívánta.
- Megőrülök, elájulok!
- Ezért?
- Hát nem felelőre?
- Én egyáltalán nem tartom annak.
- S a következmény?
- Mit következmény, látja, túléltem. Nem ez a fontos?
- Ki az az orvos? Jóképű, erős eljes, okos?
- Szemrevaló. Hogy is hívják?....
- Ja, megvan: Dr. Jászainé.
- ?
- ?

(O.S.)

A SZAKSZERVEZETI VÁLASZTÁSOKRÓL...

A Magyar Szakszervezetek Alapszabálya értelmében - a SZOT Elnökség választási irányelvei alapján - 1969-ben újjá kellett választani a szakszervezeti bizalmiakat, a műhelybizottságokat és az üzemi szakszervezeti bizottságokat.

A szakszervezeti választások mindig jelentős állomása a szakszervezeti mozgalomnak. Lehetőség nyílik a végzett munka sokoldalú elemzésére, a dolgozók véleményének, javaslatainak sokrétű kibontakozására.

A választások során a választott szervek és tisztségviselők számát adtak a szakszervezeti tagságnak a végzett munkáról, ugyanakkor a dolgozók felelősségeikben elmondták véleményüket, hogy a tisztségviselők hogyan feleltek meg a rájuk bízott feladatoknak. Általánosan elmondható az, hogy az elmúlt két év során a választott szervek és bizalmiak munkájukat jól végezték.

Ezt a véleményt a dolgozók nemcsak hozzászólásaikban mondták el, hanem azzal is kifejezésre juttatták, hogy a megválasztott 145 fő bizalmi közül 109 főt, a régi bizalmiak zömét újraválasztották.

Újra bizalmiak lettek azok, akik munkájuk, emberi tulajdonságaik révén, azért, mert társaik, a közösség ügyeivel önzetlenül áldozatosan foglalkoztak, elnyerték a dolgozók bizalmát.

A bizalmi választásokon vállalatunknál a 3199 főt számláló szakszervezeti tagságból 2678 fő vett részt. A korábbi választásokhoz viszonyítva a részvétel jelentősen növekedett. Örvendetesen javult a szakszervezeti bizalmiak összetétele is. A megválasztott 145 bizalmi közül a nők száma 85 fő, míg a férfiaké 60 fő. A munkásállományban levő bizalmiak száma 108 fő.

A bizalmiak közül 120 fő rendelkezik öt, vagy öt évnél hosszabb szakszervezeti tagsággal.

A választások során 11 műhelybizottság, 5 üzemi szakszervezeti bizottság és 2 osztálybizottság lett újraválasztva.

A műhelybizottságokba beválasztott 59 fő közül 40 a munkás, 5 a műszaki és 14 az egyéb állományba tartozó dolgozók létszáma.

Az ŰSZB és OB-ba beválasztott 49 fő közül 23 fő a munkás, 13 fő a műszaki, 9 fő az adminisztratív és 4 fő az egyéb állományba tartozó dolgozó.

Ha a bizalmi, illetőleg a műhely, üzemi és osztálybizottsági választásokat értékeljük, leszögezhetjük:

olyan dolgozókat választottak, akik képzettségük, tenniakarásuk alapján alkalmasak a szakszervezeti feladatok ellátására.

Az új és az újraválasztott tisztségviselőkkel erősödött a vállalat szakszervezeti mozgalmá. A cél most az, hogy az újak ismerjék meg feladataikat, a régiek pedig adják át tapasztalataikat és munkamódszereiket.

A Szakszervezeti Bizottság és a Vállalati Szakszervezeti Tanács feladata az, hogy a választások során felvetett problémákat, panaszokat a legmesszebbmenőkig orvosolja, a javaslatokat megoldja. Ügyelni kell arra, hogy a dolgozók problémái, javaslatai megoldásra kerüljenek, mert csak így tud a választott szerv választói bizalmának teljes mértékben megfelelni.

Tóth Mihály

H Á Z A S S Á G O T K Ö T Ö T T E K :

Koós László, Technológia II. o. és Gesztiványi Erzsébet Szerszámszerkesztési osztály dolgozó; Rubaj Julianna, Központi MEF dolgozója /férje nem a vállalat dolgozója/; Braun Anna, Univ. Üzem, és Szabó Pál TMK dolgozó; Barsi Erzsébet és Németh András, Mező Imre Üzem dolgozó.

Ez alkalomból fogadják jókívánásainkat: éljenek sokáig, sikerüljenek terveik, és legyenek nagyon boldogok.

R U G J U K A L A B D Á T

A LABDÁT MA MÁR IGEN SOK ESETBEN HASZNÁLJÁK. NEMCSAK A PÁLYÁN, NEMCSAK A GRUNDON; DIVAT MOST EGY ÚJ LABDAJÁTÉK IS, A "SZÓ LABDAJÁTÉK". SZABÁLYAI MÉG NAGYRÉSZE KIFORRATLANOK, DE HA VALAKI AZT MONDJA PÉLDÁUL, HOGY "VISSZA FOCI", AKKOR RÖGTÖN TUDJA MINDENKI, HOGY MIRŐL VAN SZÓ. PONTOSAN A SZABÁLYOK KIFORRATLANSÁGA MIATT ÉN MÉG NEM AKAROM EZT AZ ÚJ LABDAJÁTÉKOT BEMUTATNI, INKÁBB A RÉGI, MEGSZOKOTT LABDAJÁTÉKNÁL MARADOK, AMI SZINTÉN ODA-VISSZA FOCI, DE EZ AZ IGAZI.

AZT HISZEM, ELÉG IS ENNYI BEVEZETŐNEK, ANNÁL IS INKÁBB, MERT A VÉGÉN ANNYIRA BELEBONYOLODOM, HOGY MAGAM SEM IGAZODOM KI RAJTA, MELYIK AZ

IGAZI FOCI.

TÖBB HELYEN, TÖBB ESETBEN VOLT MÁR SZÓ A VÁLLALATI TÖMEGSPORTRÓL, KEZLEGYINTÉSEK KISÉRETÉBEN. VOLT EGYKÉT SIKERTELEN PRÓBÁLKOZÁS IS, AMI KICSIT A KEDVÜNKET SZEGTE, MÉGIS UGY DÖNTÖTTÜNK, NEM HAGYJUK ANNYIBAN A DOLGOT, ILLETŐLEG A SPORTOT. MIVEL ORSZÁGOS, MEGYEI, JÁRÁSI ÉS MÉG MIT TUDOM ÉN, MILYEN SZINTEN IS A FOCI A LEGNÉPSZERŰBB SPORTÁG, EZZEL PRÓBÁLKOZUNK SZERVEZETT FORMÁBAN.

EZ ÉVTŐL KEZDŐDÖEN A SZAKSZERVEZET ÉS A KISZ MINDEN ÉVBEN KÖZÖSEN MEGRENDEZI AZ ÜZEMEK KÖZÖTTI LABDARUGÓ BAJNOKSÁGOT S A "VESZTES FIZET" DIJ KITŰZÉSE MELLETT DIJAT TŰZNEK KI A RENDEZŐ SZERVEK IS.

EGY-EGY ILYEN MÉRKŐZÉS NAGY ÖRÖM A RÉSZTVEVŐK SZÁMÁRA, MÉG AKKOR IS, HA NÉHÁNY ÖREG "LABDABŰVŐLŐ" "PICURKA" SULTYÖBBLETTTEL KERGETI A LABDÁT. AZ TUDVALEVŐLEG GÖMBÖLYŰ ÉS NÉHA MÁR A FENT EMLITETT "ÖREG FIU", HOGY IDŐTLEN IDŐK ÓTA FUT UTÁNA, MÉGSEM ÉRI UTÓL. EGY-EGY ILYEN MÉRKŐZÉS NAGY ÖRÖM MÉG A NÉPES SZURKOLÓTÁBOROKNAK IS, AKIK UGYANOLYAN JELZŐKKEL ILLETIK AZ ELLENFÉL JÁTEKOSAIT, MINT AZT A NÉPSTADIONBAN SZOKTÁK. ESETENKÉNT MÉG EGY SZEPESI-FÉLE TEMPERAMENTUMU KÖZVETÍTŐ IS AKAD, SEMMI SEM HIÁNYZIK, AKÁR A TELEVÍZIÓ IS KÖZVETITHETNE. AZ VISZONT NEM ÁRTANA, HA EGYSÉGES MEZBEN LÉPNÉNEK PÁLYÁRA A JÁTEKOSOK ÉS AZT HISZEM, AZ SEM LENNE FÉNYŰZÉS, HA TORNACIPŐBEN JÁTSZANÁNAK ÉS NEM MEZITLÁB. NA, DE NINCSENEK IS NAGY IGÉNYEINK, EGYELŐRE PÁLYA LEGYEN ÉS EGY FOCI, A TÖBBI MÁR A JÁTEKOSOK DOLGA.

KOMOLYRA FORDITVA A SZÓT, SOK ÉRDEKLŐDŐ KÉRDÉSÉRE IS VÁLASZOLVA ELMONDHATJUK, HOGY AZ ÜZEMEK MEGKAPTÁK A VERSENYFELHÍVÁST, EZZEL EGYÜTT A NEVEZÉSI LAPOKAT IS.

REMÉLJÜK, A TÖMEGSPORT TERÉN SIKERREL TESSZÜK MEG AZ ELSŐ LÉPÉST, HA MAJD "A BIRÓ JELET AD".

SERES LÁSZLÓ
KISZ VB. SPORTFELELŐS

Constantin Meunier (1831-1905): Rakodó munkás.

HALÁLOZÁS

Kaizer Pál, vállalatunk dolgozója

1969. február 28-án meghalt.

Hartmann Ferenc dolgozónk édes-

apja, Hartmann Ferenc 1969. február

22-én halálozott el.

A hozzátartozók fogadják őszinte

együttérzésünket.

NYILT LEVÉL

1968. május 7-én hirtelen elhunyt Szita László, a Villamos Laboratórium vezetője. Vállalatunk több dolgozója vállalta, hogy anyagilag is segíteni fogja az elhunyt családját: feleségét és három kiskorú gyermekét. 170 dolgozótól vonják az előre felajánlott összeget, átlagosan 5 forintot, ami havonta 700-800 Ft-ot tesz ki, és egy összegben küldik az elhunyt hozzátartozóinak. A kötelezettség 3. évtől 5 évig terjed.

Az alábbiakban közöljük Szita Lászlóné köszönő levelét:

T I S Z T E L T I G A Z G A T Ó U R I

UGY ÉRZEM, HOGY ELSŐSORBAN ÖNNEK TARTOZOM KÖSZÖNETTEL, HOGY MÉG NYERESÉGRÉSZESEDÉST IS MEGÁLLAPÍTOTTAK - ÉS KÜLDTEK RÉSZEMRE - FÉRJEM UTÁN NAGY MEGHATOTTSSÁGGAL ÉS JÓLESŐ ÉRZÉSSEL KÖNYVELTEM EL VÉGTELEN EGYÜTT-ÉRZÉSÜK SOROZATÁNAK EGY ÚJABB MEGNYILVÁNULÁSÁT.

HÁLÁSAN KÖSZÖNÖM ÖNNEK I.

KÉREM, TOLMÁCSOLJA MINDAZOKNAK IS KÖSZÖNETEM, AKIK EZEN HATÁROZAT MEGHOZATALÁHOZ CSATLAKOZTAK.

SZÉKESFEHÉRVÁR, 1969. ÁPRILIS 12.

TISZTELETTEL:

Ö. SZITA LÁSZLÓNÉ

KULTURÁLIS HIR

1969. április 18-án a vállalat Kultúr-bizottsága megtárgyalta a vállalat 7 egységének 1969. évi kulturális költségvetését. A költségvetési előirányzat Ft összege nagyobb, mint az elmúlt évben volt.

A brigádok kulturális tevékenységét segíti elő ezzel a Szakszervezeti Bizottság. /kirándulás, ismeretterjesztés, rendezvény hozzájárulása/

Most már csak a brigádoknak kell bizonyítaniuk!

Pé.né.

E L Ő Z E T E S

A vállalati vöröskereszt szervezet július első napjaiban rendezi meg az időközönként szakasos vöröskereszt napot. Kérjük dolgozótársainkat, hogy minél többen vegyék ki részüket e nemes áldozatból.

Most is orvosi vizsgálat előzi meg a vérvételt /2-3 dl. lesz/, ami találkozik a jelentkező érdekeivel is, hisz rövid úton megtudhatja: egészséges-e /s csak akkor vehető vér, ha jó a vizsgálat eredménye/

A végleges időpontot még közölni fogjuk, addig is, reméljük, sokan határoznak úgy, hogy résztvesznek ebben az emberéleteket mentő akcióban.

SPORT

Sakk

A sorozatos győzelem után nem várt /1/ vereség következett be. A csapat Cegléd ellen - betegség miatt - tartalékjátékosokkal állt ki. A sakkozók így is a 2. helyen állnak, Vác csapata vezet.

A két utóbbi forduló eredményei:

1./	Cegléd - Aszód	6:4
2./	Gödöllő - Aszód	7:3

Labdarúgó csapat eredményei

1./	Rudabánya - Aszód	3:0
2./	Aszód - Zalka S.E.	2:2
3./	MEAFK - Aszód	4:2
4./	Aszód - Gáspár SE.	1:1
5./	Sírok - Aszód	0:2

A fordulók kiemelkedő játékosai: Truzsi Miklós, Karlovich István és Tamás József

A következő fordulókban több kiemelkedő játékosról és jó eredményről szeretnénk beszámolni.

Helyhiány miatt a következő számunkban közöljük "Hol túsáznak a turisták" című cikkünket.

Pé.né.

KERESZTREJTVÉNY

Az első számban közzétett keresztrejtvény helyes megfejtése:

"A vállalatnál meg kell teremteni a kollektív munka légkörét!"

Helyes megfejtők közül könyvjutalmanyerterek: Magyar István, Molnár József

Gyártmányszerkesztés és Barta Erzsébet II.sz. Gyáregység.

Második számú keresztrejtvény helyes megfejtése:

"Mi a jövő pártja vagyunk, és a jövő az ifjúság."

Könyvjutalmat nyertek: Stefkó Sándorné Gyártmányszerkesztés, Veszényi

Istvánné Gyártmányszerkesztés, Bánhidai Katalin Munkásellátás.

Az érdeklődők szíves elnézését kérjük, mivel keresztrejtvényünk - helyhiány miatt - csak a következő számban fog megjelenni.

/Szerk./

**ÉLJEN
A SZOCIALIZMUS
ÉS A BÉKE!**

M O T O R

Az Ipari Műszergyár dolgozóinak lapja.

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság.

Engedélyszám: 161/47/65. KGM.

Készült az Ipari Műszergyár házi

nyomdájában, 1500 példányban.